622/01

Den 11. juni 2001 blev i sag nr. 53.956:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx xxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der via sit medlemsskab af Træ-Industri-Byg har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over, at selskabet anser et anmeldt krav for forældet.

Sagen har været forelagt det mellem Træ-Industri-Byg og selskabet oprettede fællesnævn, og af afgørelse herfra dateret 17/8 2000 fremgår bl.a.: "Ved skadeanmeldelse - modtaget af ALKA forsikring den 6. maj 1992 - anmeldte De, at De var kommet til skade den 22. april 1992, da De væltede på cykel og slog ansigtet og skulderen. ALKA forsikring meddelte ved brev af 14. juli 1992, at skaden var dækningsberettiget på forsikringen, og såfremt der et år efter skaden kunne konstateres varige følger af ulykken svarende til en méngrad på 5% eller derover, kunne der udbetales erstatning fra forsikringen. Der blev ligeledes i 1992 udbetalt erstatning fra forsikringen for udgifter til fysioterapi. Ved brev - modtaget af ALKA forsikring den 5. maj 1999 - anmodede De om at få sagen genoptaget, idet De oplyste at De først i 1994 havde været undersøgt hos specialist på Køge Sygehus, og specialisten havde erklæret Dem 5% invalid. ALKA forsikring meddelte ved brev af 17. maj 1999, at Deres brev var modtaget, men gjorde opmærksom på at Deres krav kunne være forældet, men at selskabet ville undersøge dette nærmere, og indhente de lægelige oplysninger fra Køge Sygehus. ALKA forsikring ind-

hentede herefter de lægelige oplysninger fra henholdsvis Køge Sygehus, læge K.B. og læge R.B., hvorunder det fremgik at skaden ligeledes var anmeldt til Topdanmark, hvorefter ALKA forsikring også indhentede oplysningerne fra dette selskab. Af speciallægeerklæringen - udfærdiget den 4. maj 1994 af overlæge P.V. på anmodning fra Topdanmark - fremgik det, at De havde gener i form af lette smerter og lette knækkende fornemmelse, når armen fremadførtes under samtidig pronation. Desuden havde De lette smerter omkring højre skulder ved af- og påklædning. I hele forløbet havde der været lette gener omkring højre skulderled, og disse gener havde været konstante siden skaden. Objektivt fandtes der ømhed på forsiden af højre skulder samt svarende til højre skulderåg. Speciallægen anførte at tilstanden var stationær og kunne opgøres. På baggrund af speciallægeerklæringen udbetalte Topdanmark den 16. maj 1994 erstatning svarende til en méngrad på 5%. ALKA forsikring meddelte ved brev af 22. juli 1999, at man havde modtaget de ventede oplysninger, og disse havde været forelagt ALKA forsikrings lægekonsulent, hvorefter sagen desværre ikke kunne behandles, da Deres krav i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29 var forældet. Fællesnævnet har herefter modtaget Deres klage og skal bemærke følgende: Ulykkesforsikringen dækker: 'Legemsbeskadigelse som følge af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade', jfr. forsikringsbetingelsernes afsnit 2 punkt a. Der er i Forsikringsaftaleloven endvidere fastsat regler om forældelse af krav i henhold til en forsikringsaftale. Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 forældes krav mod selskabet efter 2 år fra udløbet af det kalenderår, hvor skadelidtes krav var forfaldet, såfremt skadelidte var bekendt med kravet og at dette var forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. Et krav grundet i forsikringsaftalen anses for forfaldet 14 dages efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger der danner grundlag for kravet er indtrådt, hvilket vil sige, når ulykken er sket, og dens følger har vist sig. Kendskab til forfaldstidspunktet fastlægges oftest til det tidspunkt, hvor behandlingen af skadelidte afsluttes, når den behandlende læge ikke mener at yderligere behandling vil bedre skadelidtes helbredstilstand. At være bekendt med kravet, og at det er forfaldet betyder således, at man er klar over at de gener man har stammer fra ulykkestilfældet, og at der ikke kan gøres mere for at bedre disse gener. Senest på dette tidspunkt må skadelidte formodes, at være klar over at det anmeldte ulykkestilfælde har efterladt varige følger, og den 2-årige forældelsesfrist i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29 begynder således at løbe på dette tidspunkt. Den 2-årige forældelsesfrist begyndte såle-

des at løbe ved udgangen af 1995 og Deres krav er forældet da det ikke er fremsat inden den 31. december 1997. Lovens 5-årige frist begynder at løbe når kravet er forfaldet, uanset sikredes eventuelle kendskab til kravet, hvilket vil sige 14 dage efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger der danner grundlag for kravet er indtrådt, hvilket vil sige når ulykken er sket og dens følger har vist sig. Af invaliditetsattesten udfærdiget den 13. januar 1994 af læge R.B. for Topdanmark fremgik det, at De havde gener i form af stærke smerter på forsiden af højre skulderled ved løft af armen over skulderhøjde samt at der ikke havde været nogen bedring af Deres tilstand igennem flere måneder. Ulykkens følger havde således manifesteret sig på dette tidspunkt og Deres tilstand som følge af ulykken var således stationær, hvorfor Deres krav på erstatning forfaldt. Da De ikke fremsatte krav om erstatning før ved brev modtaget af selskabet den 5. maj 1999 - mere end 5 år efter kravet forfaldt - er kravet således også forældet efter Forsikringsaftalelovens 5-årige forældelsesfrist. Det skal for god ordens skyld bemærkes, at Forsikringsaftalelovens 2-årige og 5-årige forældelsesfrist løber uafhængig af hinanden, og såfremt et krav er forældet efter den ene frist, anses det for forældet, uanset den anden frist endnu ikke måtte være udløbet. På baggrund af sagens oplysninger må fællesnævnet give ALKA forsikring medhold i den trufne afgørelse, hvorefter Deres krav på erstatning i anledning af ulykken den 22. april 1992 er forældet, da kravet først er fremsat overfor selskabet den 5. maj 1999."

Af sagens akter fremgår, at Topdanmark Forsikring A/S ved skrivelse af 8/3 2000 meddelte klageren, at invaliditetserstatningen blev forhøjet fra 5% til 8%. Topdanmark Forsikring A/S har begrundet genoptagelsen af sagen med, at der var sket en forværring i forhold til afgørelsen i 1994.

I skrivelse af 25/1 2000 til klageren har selskabet anført: "Sagens tidligere afgørelse fastholdes, da De allerede i 1994 fik kendskab til at skaden ville medføre varigt mén jævnfør vores brev af 14/01-2000. Når Deres primære skade er forældet medfører det, at senere opståede gener ligeledes er forældet. At De senere er opereret i Deres skulder, er derfor ikke blevet vægtet ved sagens afgørelse."

I journaludskrift dateret 21/9 1998 fra RASK fremgår bl.a.: "21.09.98 **Ortopædkirurgisk ambulatorium** Henvist til speciallæge i ortopædkirurgi mhp. resektion af laterale

klavikulaende på højre side. For ca. 6 år siden var patienten udsat for trafikuheld, hvor han faldt på cykel og slog derved højre skulder samt højre side af ansigtet, hvor han bl.a. pådrog sig maxilfraktur m.m. som blev ballonbehandlet. Man har derfor til dels overset generne fra skulderen, som nu er tiltaget. Beskriver gener i form af smerter lokaliseret på udsiden af skulderrundingen, specielt, når han som tømrer skal arbejde med værktøj over skulderhøjde. Blev set af prak. ortopædkirurg, som mener patienten har artrose i akomioklavikulærleddet og henviser nu hertil mhp. resektion af højre laterale klavikulaende. Ved den objektive undersøgelse findes let affladet skulderkontur på højre side. Der er distinkt ømhed subakromialt med positiv impingementtest. Ingen egentlig ømhed i akromioklavikulærleddet. Skulderen er stabil og der er god såvel aktiv som passiv bevægelighed med smerter i yderstilling. Røntgen af begge akromioklavikulærled med og uden belastning viser let øget afstand i det højre akromioklavikulærled, men ikke signifikant og ingen tegn på artrose. … 10.11.98 … Patienten konfereres med overlæge B.F., som finder indkation for acromioplastik hvilket patienten informeres om og accepterer. … 22.4.99 **Op.gangen: I u.a. foretages a-skopia humero-scap.dxt. cum acromioplastik** … 22.09.99 **Ortopædkirurgisk amb. H4:** Har fortsat ikke den store effekt af indgrebet, men dette hænger helt klart sammen med hans meget belastet arbejde med at sætte lofter og lignende op som tømrer. Han kan også mærke at i ferieperioder og aflastningsperioder har han det betydelig bedre. Yderligere kirurgi vil i denne situation ikke hjælpe ham, hvilket han også helt selv er klar over, **afsluttes.**"

I klageskrivelsen af 29/8 2000 til nævnet har klageren bl.a. anført, at han først anser skaden for at være stationær i 1999, idet han den 22/9 1999 fik oplyst af overlægen på Køge Sygehus, at han måtte leve med de smerter, han havde.

Nævnet udtaler:

Nævnet finder på grundlag af de lægelige oplysninger at kunne lægge til grund, at klagerens tilstand var stationær mindst 5 år forud for anmeldelsen til selskabet den 5. maj 1999, og hans krav mod selskabet derfor var forfaldet mindst 5 år forud for anmeldelsen. Klagerens krav på erstatning er derfor forældet i medfør af den 5-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29. Det forhold, at der i 1999 opstod en forværring i

klagerens tilstand, kan ikke medfør nogen ændring heri, når kravet på erstatning for den oprindelige skade er forældet.

Derfor

b e s t e m m e s :

Der kan ikke gives klageren medhold.

Marianne Højgaard Pedersen